

CAMÍ PER FER pàg 3

Nou clam per aconseguir que el dret a l'avortament sigui lliure i gratuït

WATERPOLO pàg 21

Martina Terré, del CN Sant Andreu, reconeguda com a millor portera de l'Europeu

línia ^{13 anys} Sant Andreu

Octubre 2022 · Núm. 143 · liniasantandreu.cat

El conflicte pel porta a porta segueix un any i mig després

El nou sistema de recollida de residus de Sant Andreu continua provocant força queixes entre els veïns pàg 10

“El projecte dels comuns està obsolet”

Entrevista a Ernest Maragall, candidat d'ERC a l'alcaldia

pàgs 12 i 13

COMERÇ pàg 20

Satisfacció al Mercat de Sant Andreu després de la renovació

LA TRINITAT VELLA pàg 10

Tret de sortida als nous pisos de la zona de la presó

LA SAGRERA pàg 10

Queixes per la perillositat d'una cruïlla del barri

Foto: Juan Cabré

ASSESSORIA VIA JÚLIA
DES DE 1963

Honestidad y servicio,
nuestro valor desde 1963

Ahora es buen momento para comprar tu nueva vivienda y nosotros queremos ayudarte

58 anys 1963-2021

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

www.VIAJULIA.COM

Síguenos en:

amicdirectes

Creadors de continguts en català

1a Edició

LLUMS, CÀMERA EN DIRECTE I...

ACCIO!

Inscriu-t'hi fins al 2 de desembre
de 2022 a:

amicdirectes.cat

Si ets alumne/a de 3r o 4t d'ESO,
Batxillerat o CFGM participa i
guanya el teu premi!

Organitza:

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Fins que totes puguin avortar

» Un nou protocol català permet avortar amb medicaments fins a la setmana catorze d'embaràs
 » Malgrat el camí recorregut, col·lectius feministes i el mateix Govern admeten que hi ha molt a fer

Anna Utiel
BARCELONA

L'avortament va deixar de ser un dret garantit als Estats Units el passat mes de juny. A Hongria, les dones que volen avortar es veuen obligades des d'aquest setembre a escoltar el batec del cor del fetus com a mesura per intentar dissuadir-les. I a Andorra, continua sent il·legal en tots els supòsits. Diem Andorra per citar un país que ens sona especialment familiar, però també podríem dir la República Dominicana, les Filipines o Sierra Leone, entre tants d'altres.

En aquest context global de retrocés (o de manca total) dels drets reproductius de les dones, a casa nostra es continua avançant en la direcció correcta. El Departament de Salut i el d'Igualtat i Feminismes de la Generalitat van presentar el passat 28 de setembre, coincidint amb el Dia Internacional per la Despenalització de l'Avortament, el nou protocol que permet practicar l'avortament farmacològic —és a dir, amb medicaments— fins a les catorze setmanes de gestació. Fins ara, la interrupció voluntària de l'embaràs per aquesta via estava limitada a les nou setmanes, mentre que per la via quirúrgica sí que es podia allargar fins a la catorzena. Per tant, la novetat és que s'han equiparat els dos mètodes.

MÉS OPCIONS I ACCESSIBILITAT

A la pràctica, això es tradueix en més "capacitat d'elecció de la dona", tal com va dir el responsable del Pla d'atenció a la salut afectiva, sexual i reproductiva, Ramon Escuriet, en declaracions a l'ACN després de la presentació del protocol. "Esperem que les dones tinguin una millor garantia de

La concentració a Barcelona el 28 de setembre, Dia Internacional per la Despenalització de l'Avortament. Foto: Joanna Chichelnitzky

poder escollir de forma informada l'opció en què se sentin més còmodes i segures", va afegir.

Qui comparteix aquesta valoració positiva és la doctora Elvira Méndez, especialista en medicina preventiva i salut pública i directora de l'Associació Salut i Família, una entitat que té l'atenció a dones amb embarassos no desitjats com una de les principals línies de treball. "Caldrà veure com s'implementa aquesta novetat, però, si es fa bé, facilitarà l'accés a l'avortament fins i tot en les zones menys poblades, on acostuma a haver-hi més dificultats perquè hi ha menys centres on es practiqui la interrupció voluntària de l'embaràs", afirma Méndez al *Línia*.

D'altra banda, la doctora destaca els beneficis de l'avortament farmacològic (del qual assegura que és l'opció número 1 a països com França), perquè és "més íntim", fet que pot afavorir la llibertat de les dones. Alhora, puntualitza que l'ampliació d'aquest

mètode no va en absolut en detriment de l'acompanyament a les pacients, que com a mínim "tenen entre dues i tres visites amb la llevadora" en aquest procés.

MOLT FET I MOLT A FER

Actualment, l'Associació Salut i Família atén cada mes una cinquantena de dones embarassades que es plantegen avortar, i la majoria ho acaben fent pel mètode quirúrgic. La doctora Méndez contraposa aquesta xifra amb la de les dones que recorren a l'associació per sol·licitar contracepció de llarga durada: en són 250 al mes. "Fa deu anys, aquestes dues xifres eren pràcticament iguals", detalla Méndez, que creu que aquest canvi és un reflex del recorregut que s'ha fet en matèria d'educació i de drets reproductius. "En aquesta qüestió, cal mirada llarga", defensa.

Tot i això, encara queda molt camí per recórrer. Ho va reconèixer el mateix conseller de Salut, Jo-

sep Maria Argimon, en la presentació del nou protocol, i ho tenen clar els col·lectius feministes, que es van manifestar el dia 28 des de la catedral de Barcelona fins a la plaça Sant Jaume sota el lema *Aturem l'ofensiva transnacional contra el dret a l'avortament*. Si bé en aquesta mobilització hi va haver moltes referències d'àmbit internacional, també s'hi van fer reivindicacions adreçades al Govern català, com ara el trencament de relacions amb "qualsevol govern del món que no garanteixi aquest dret" o l'eliminació del finançament a institucions, grups i moviments contraris a la interrupció voluntària de l'embaràs.

"El Govern subvenciona col·lectius antiavortistes, començant per tots els que tenen a veure amb l'Església", assenyalava una manifestant i integrant de l'Associació de Drets Sexuals i Reproductius durant la marxa, en la qual les crítiques a l'Església van ser molt recurrents. La mateixa

activista va parlar també dels metges que són objectors de consciència i que, per tant, obstaculitzen el dret a l'avortament, precisament, per motius religiosos.

EMBARASSOS AVANÇATS

Això últim afecta sobretot quan els avortaments s'han de produir per raons de salut en etapes avançades de la gestació, especialment a partir de la setmana 22, moment en què cal un motiu mèdic ratificat per un comitè clínic per poder interrompre l'embaràs. Entitats com l'Observatori de Drets Sexuals i Reproductius denuncien que aquí entra en joc el biaix ideològic dels professionals i que s'han donat casos en què, encara que el fetus patís una malformació greu, l'avortament ha estat denegat. Aquesta és una de les coses que vol canviar la reforma de la llei de l'avortament aprovada pel consell de ministres espanyol a finals d'agost i que es debatrà al Congrés dels Diputats aquest mateix dijous.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Estem davant d'un turisme diferent?

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: ACN

La reducció generalitzada de les restriccions associades a la covid que es va iniciar el passat mes de març ha suposat la normalització del viatge i, per tant, la represa del turisme. De fet, a Barcelona hem arribat al setembre amb un 80% dels visitants de l'any 2019 i un nivell d'ocupació de l'allotjament turístic del 93%. Cal dir que aquests percentatges, certament elevats, corresponen a uns visitants de més proximitat, amb una despesa superior a l'anterior i amb una utilització més diversificada del transport. Creuers i avions encara estan en percentatges una mica inferiors als anteriors.

Potser encara és aviat per respondre una de les preguntes que tots tenim al cap: canviaran els hàbits i les tendències turístiques després de la pandèmia? Ara bé, ja comencem a veure alguns elements que apunten hipòtesis de futur.

El viatge *low cost* trigarà a remuntar, afortunadament. De fet, l'encariment dels preus motivat per la pujada dels combustibles i per les tensions laborals en companyies de baix preu ve acompanyat d'una presa generalitzada de consciència envers els perjudicis d'un turisme indiscriminat, de menys qualitat, amb treballs precaris i de poc rendiment social. A Barcelona hi ha hagut un ampli consens per evitar remuntar la crisi del sector oferint preus baixos per atraure el màxim de visitants, de tal manera que els preus dels hotels fins i tot s'han situat una mica per sobre de l'any 2019.

Fugir de la temptació de cercar un turisme fàcil,

de baix pressupost i sense interessos socioculturals ha estat molt important per reiniciar la vida turística de la ciutat amb criteris de més qualitat.

També observem una tendència clara a allargar l'estada a Barcelona. Abans de la pandèmia, l'estada mitjana no arribava als tres dies, i ara sobrepasa els quatre. És una bona notícia, atès que permet reduir les temptacions incrementalistes d'una part del sector i millora les possibilitats de descentralitzar els fluxos turístics que massifiquen el centre de la ciutat.

Una part de Barcelona s'entesta a convertir el turisme en un enemic prioritari

Els creuers també mantenen una clara línia de contenció. Les previsions per a l'any 2022 són força inferiors a les de l'any 2019, amb una tendència inequívoca a prioritzar el creuer d'entrada i sortida per sobre del de trànsit. Aquest aspecte és molt rellevant per a la qualitat del turisme local i té grans repercussions mediambientals, atès que a molt curt termini totes les terminals tindran connexió amb energies netes.

Consolidar aquestes tendències és molt important, perquè configuren una base sòlida per transformar el turisme local, convertint-lo en un vector

de progrés més extensiu per a la nostra economia. Permetrà millorar la qualitat de les feines associades al turisme, apujar salaris i reduir les pressions per incrementar el nombre de visitants.

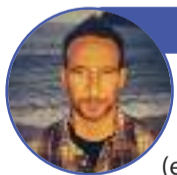
Malgrat tot, a Barcelona encara tenim importants reptes per millorar la nostra realitat turística. Resoldre les distorsions que genera la mobilitat urbana és urgent, perquè amb independència dels visitants que dormen a la ciutat, cada any reben una ingent quantitat d'excursionistes que ens visiten un dia des de les principals zones turístiques catalanes. Cercar solucions racionals per a aquestes visites s'ha de fer de comú acord amb la modernització del model de mobilitat urbana que Barcelona està fent, i això no és fàcil ni genera els consensos necessaris.

També és imprescindible posar en valor alternatives patrimonials, culturals, esportives o gastronòmiques a les icones tradicionals de la ciutat, no només per descentralitzar i desmassificar el turisme, sinó per construir una imatge-marca de Barcelona més adient al seu projecte de futur.

Tot plegat, però, esdevé un objectiu doblement complex si una part de la ciutat s'entesta a convertir el turisme en un enemic prioritari. Viatjar és un acte de llibertat i la mobilitat un dret irrenunciable per a tota societat oberta i democràtica. Per això els problemes i les contradiccions inherents al turisme s'han d'afrontar amb solucions tècniques i consensos polítics que fugin de la turismofòbia i abracin un pragmatisme més racional.

Aquí es piula

El Twitter en paper

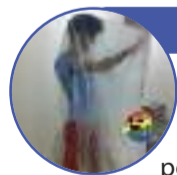
@ManelAlias

[Des del Donbass] El TERROR de la guerra (en 1a persona). 5 de la matinada, bum! L'estrèpit em desperta. El 2n cau més a prop. M'estic vestint, i el 3r! Al passadís, abans de les escales d'emergència, m'aturo per encendre la llanterna del mòbil i... això em salva? El 4t hauria pogut ser per a mi.

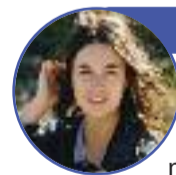
@Marta_catalonia

Poc es parla de la importància que va tenir la incorporació massiva de les dones a les colles castelleres. Com que pesen menys que els homes, l'alleugeriment de pes a l'estructura ha permès tirar endavant castells més alts, i això no es diu mai. #CastellsEnXarxa #ConcursTGN22

@jotaemi

Ahir [2-10-2022] Lula va quedar cinc punts per davant de Bolsonaro. Caldrà lluitar la segona volta, però parteix amb força avantatge. El que va ser dramàtic ahir, però, van ser la resta dels resultats de les eleccions: el bolsonarisme és fort i s'ha imposat al congrés, al senat i als estats.

@Anelrazabal

El 3 de octubre de 2013, 368 personas murieron ahogadas en uno de los mayores naufragios ocurridos en Lampedusa. Fue una tragedia que sacudió a Italia, pero no evitó centenares de naufragios más. Casi una década después, Meloni amenaza con cerrar los puertos italianos.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 11298-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Districte

El sistema de recollida de residus porta a porta ja fa un any i mig que provoca les crítiques de bona part dels veïns de Sant Andreu. En la darrera Audiència Pública del Districte es va tornar a denunciar la "brutícia" que genera.

pàgina 10

Ajuntament

Aquest mes han començat les obres dels pisos de la zona de la presó de la Trinitat Vella. En la primera fase dels treballs es construiran 41 habitatges on es realitzaran els veïns que es van veure afectats per la renovació d'aquesta part del barri.

pàgina 10

XES

La Fira d'Economia Social i Solidària de Catalunya, organitzada per la Xarxa Economia Solidària (XES), es farà del 21 al 23 d'octubre a la Fabra i Coats. Vol demostrar com aquesta economia pot donar resposta a moltes necessitats.

pàgina 10

El + llegit

Línia Sant Andreu.cat

- 1 *Les obres de l'estació de la Sagrera afectaran tres línies 'importantes' de Rodalies*
- 2 *Bon Pastor guanya el primer espai públic amb nom de dona de tot el barri*
- 3 *Hi haurà protestes si el pla de l'antiga Mercedes no canvia*
- 4 *El projecte de l'antiga Mercedes-Benz apostarà pel model superilla*
- 5 *Els Indians es prepara per a unes festes de veritat*

No hi ha una bona teoria que no es manifesti amb la tècnica, per això cal manipular menys i acariciar més, deia el professor Sacristán Luzón. La paradoxa és que la tècnica d'acariciar coincideix, tanmateix, amb la teoria de la destrucció. Adonar-nos que gairebé tot es presenta vestit de bondat, cosa que s'ha d'interpretar com un avís que ens convida a dubtar de la propaganda. Caldria entomar el treball teoricopràctic amb certa crítica i prevenir-nos dels seus miratges. La veritat mai no se'ns mostrarà directament, la transparència és gairebé impossible.

Treballar pel benestar de tothom exigeix certa coherència: no sembla raonable viure en una societat competitiva mentre s'exalta l'educació en la cooperació i la solidaritat. Quantes vegades no ens sorprèn la distància entre paraules i fets? En alguns casos, només caldria fer ús de l'autoobservació, la millor fórmula per prendre consciència i domini del jo, afrontar amb justícia els interessos que s'amaguen entre les necessitats dels altres.

Allò que ens desagrada de l'altre és, en principi, el que no ens agrada de nosaltres mateixos (i viceversa); d'aquesta manera el màrqueting empresarial va utilitzar la teoria de Lacan per vendre els seus productes i captar clients potencials. "Pensa d'una altra manera" va ser l'eslògan americà que ens va introduir al consumisme i, paral·lelament, al model assistencialista, centrat en l'atenció a una part de subjectes aïllats, davant del sentit comunitari que

apostava per un "tractament" global de la persona, valorant el context sociocultural com un factor identitari i estimulador que facilitaria canvis. La política es va adaptar, com sempre, a bona part d'aquelles recomanacions, i va posar fi a la grandesa que s'havia gestat anys abans col·locant les persones al centre de les aportacions industrials i tecnològiques, i així seguim.

Sembla que aquesta és una estratègia recurrent, sobretot en els àmbits de l'ajuda. Posem com a exemple l'empowerment, una praxi orientada a l'autonomia i responsabilitat (que reemplaça la jerarquia piramidal existent) sota la base d'una gestió compartida, una estratègia de motivació i promoció que consistiria en la delegació o transmissió de majors capacitats de decisió als empleats. Però moltes realitats deixen entreveure que aquest tipus de gestió no existeix. És oportú parlar de les anomenades "habilitats socials", com la tan socorreguda empatia, l'assertivitat, etc., que es mouen en els cercles intel·lectuals, formatius i empresarials, i que poden arribar a ser un instrument fred i artificial, distant, classista, i que impedeixi cercar la necessària solidaritat dels uns amb els altres.

Qui va darrere d'aquestes fórmules, en què la bretxa entre

gestors, comandaments intermedis, caps d'això i allò, enfronta els professionals i els atesos per manca de confiança i relació sincera? Tot això genera més necessitat de control, sobretot a les organitzacions primitives (sovint les administratives), on el zel excessiu i paternalista manté un flux burocràtic i centralitzat. Qui vigila els vigilants? Les seves praxis orientades al control jeràrquic van en detriment dels resultats (quan no del sentit comú o la professionalitat), cosa que limita la participació i el compromís.

Cal una estructura organitzativa menys jeràrquica, plana i horitzontal. Un nou sistema de valors com l'altruisme, rendició de comptes, dignitat, compromís de servei, honor, integritat, honestat, compassió, capacitat d'ensenyar i aprendre, garantia de qualitat, excel·lència, capacitat de treball en equip, equitat, iniciativa, flexibilitat... Sobretot amb el cor, amb autocontrol.

Construir polítiques decents és garantir comunitats i espais sense por al futur, permetre reduir la distància en les relacions, seguir estàndards reals de bona praxi. És apostar per un discurs modest, a favor de la fraternitat i amb habilitats molt més properes a la població que resisteix, més creatives, potenciadores, motivadores i seductores.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

Safata d'entrada

Paraules

per Francesc Reina

A les xarxes

#CrisiDeGovern

#XiuladaAForcadell

#LaRamblaEsTransforma

@damesonpareras: Estabilitat mental nivell estabilitat Govern de la Generalitat de Catalunya. Autoestima baixeta nivell Junts.

@yeyaboya: Quina tristesa sentir com Carme Forcadell és xiulada a l'acte de l'1-O. Quina pena. Així no ho aconseguirem, companys. Més dones com ella ens calen [...]

@aleixsalvans: La reforma de la Rambla no servirà perquè els barcelonins tornin a ramblajar sinó perquè hi hagi menys atropellaments de guiris borratxos de matinada.

Cornucopiae finem

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

La banya d'Amaltea, la cabra que, segons la llegenda de la mitologia grega, va alletar Zeus i de la qual brollaven sense parar fruites i flors, s'ha buidat.

Després de gairebé 3.000 anys des que Hèrcules la guanyés en batalla al déu Aqueloo, la humanitat desperta atònita del somni luxuriós de la depredació.

"Estem vivint la fi de l'abundància", afirmava l'agost passat Emmanuel Macron a la sortida del consell de ministres del país veí. Més enllà del rebuig que ens puguin provocar les paraules d'un polític que segurament no es priva de res, la frase resumeix la constatació de la fi d'un sistema. Un sistema capitalista basat en l'espoliació de recursos naturals i la generació de borses de pobresa amb cada cop més vençuts que vencedors, fins que al final no quedi cap guanyador. Les conclusions del Fòrum de Davos l'any 2009 eren que només l'1% de la població mundial ostentava el 44% de la riquesa mundial. El 2019 aquest 1% ja dominava el 99%. Una autèntica reedició de l'Elisi.

Les receptes que intenten pal·liar aquest desastre topen amb una realitat i una inèrcia basada en el creixement difícil de frenar. Al mateix temps que rebem els ajuts més grans de la Unió Europea, en forma de fons *Next Generation*, assistim impertèrrits a projectes com el de la remodelació de l'estadi Santiago Bernabéu, on, a més del cobriment de la pista, es construeixen

sis nivells de soterrani de 30 metres de profunditat per guardar la gespa en safates. Imaginin els recursos utilitzats per excavar i construir allò, sota un estadi ja construït. Imaginin les explicacions que ho justifiquen.

"Recursos finits" ha estat precisament el títol del *workshop* que l'Escola d'Arquitectura del Vallès (ETSAV) ha celebrat aquest mes de setembre al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) com a inici de curs. Ponents de luxe com les arquitectes Mar Santamaría i Blanca Pujals van fer inspiradores xerrades, oferint eines per mirar i diagnosticar situacions

urbanes i per assenyalar la creixent artificialització del nostre món. Pujals explicava que a l'estructura clàssica de configuració del nostre planeta –exosfera, estratosfera, troposfera– es detecta, i actualment és mesurable, una capa d'origen exclusivament humà, la tecnosfera, que a diferència de les altres esferes no treballa en equilibri amb la resta, sinó que les depreda. La utilització indiscriminada i sense sentit de recursos naturals ha alterat l'equilibri del nostre planeta, alentint els corrents marins o fonent el gel emmagatzemat als pols i en altres regions.

El taller de l'ETSAV prenia com a escenari Ciutat

Pirineu", feien veure als transeünts el fabulós sistema de conducció i tractament d'aigua que la humanitat ha dissenyat i que inconscientment menyspreem, consumint plàstic i combustibles fòssils per al seu transport.

Un altre grup denunciava les deixalles que genera la nostra frenètica activitat consumidora. Va demanar a la gent que passejava pel carrer que li donés els seus tiquets de compra recents, amb els quals va empaperar una façana sencera de Ciutat Vella. La simple observació de la dimensió de l'empaperat que, a més, és registre fidel de totes les compres fetes, produïa veritable vergonya. Quantes d'aquelles coses són prescindibles? Quant trigaran a omplir els nostres cubells d'escombraries?

Quant trigaran a omplir els nostres cubells d'escombraries?

Alguns estudiants es van dedicar a mesurar la ciutat, armats amb simples molinets d'aire com a sensors eòlics, relacionant la velocitat de l'aire amb els canvis a la geometria urbana. Descobrien així mètodes senzills per dissenyar espais agradables i frescos a l'estiu, combinats amb la vegetació. Una autèntica lliçó que ens ensenya que sovint no calen eines gaire sofisticades per generar coneixement i tenir criteri.

Potser la més xocant de les propostes va ser la que suggeria utilitzar com un autèntic recurs alimentari una cosa que tots identificaríem com una plaga, i no només a Ciutat Vella, sinó a pràcticament qualsevol ciutat: les paneroles. És sabut que els insectes són una important font de proteïnes, considerada per l'OMS com

a alternativa seriosa per a l'alimentació d'una creixent població mundial. Són consumits de diverses maneres en altres cultures com l'asiàtica i els tenim en abundància.

Només és una qüestió cultural. Un canvi de punt de vista que noves generacions d'estudiants d'arquitectura ens proposen adoptar. Una nova manera de comportar-se i de mirar que potser ens permetrà veure la banya de Cornucòpia mig plena.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

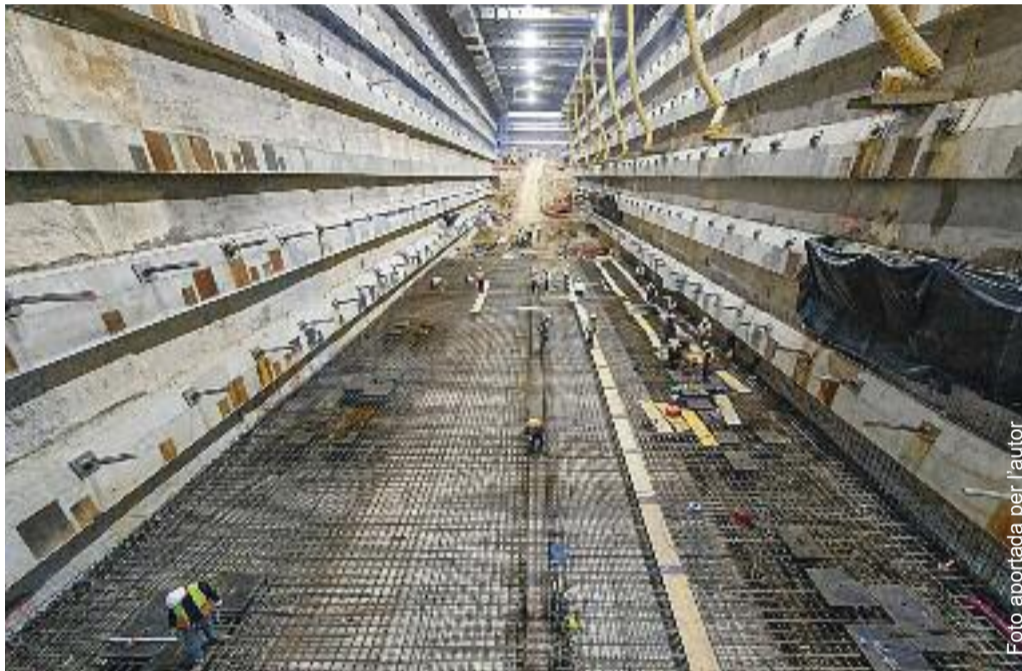

Foto aportada per l'autor

Vella, seu del CCCB i origen de la ciutat de Barcelona, treballant amb els recursos més bàsics del nostre entorn: aire, aigua, vegetació i fauna, però també amb altres que no solem identificar com a font d'aprovisionament, com les escombraries i tot allò que ens sobra.

Les propostes dels alumnes de l'ETSAV denunciaven de manera imaginativa coses conegudes, com ara el consum absurd d'aigua embotellada. Plantats al mig de les Rambles i vestits com cambriers, oferien gots d'aigua de les fonts del barri com un autèntic producte de luxe. Sota el lema "més fresca que la neu, ve directa del

Les millors perles

En els moments més durs, la música sempre ens fa costat. En el cas de l'executiva de Junts, qui els va acompanyar va ser un grup de *mariachis* que es va presentar a la seu del partit després d'una trucada anònima per cantar *La Cucaracha*. Tot un clàssic.

Conduir begut, contra direcció, amb el capó aixecat i traient el cap per la finestra. I a sobre, intentar escapar quan els Mossos d'Esquadra t'aturen. Són els consells d'un detingut a Vilamalla (Alt Empordà) per acabar emmanillat.

Les festes *gender reveal* (on es dona a conèixer el sexe d'una criatura que no ha nascut) solen provocar vergonya aliena, però al Brasil una parella ha superat tots els límits i ha contaminat un riu tenyint-lo de blau. Enhorabona per la denúncia.

Lactriu María León ha estat detinguda per haver agredit, presumptament, una agent de la policia local de Sevilla. L'artista nega els fets: diu que ha estat víctima d'un abús policial i l'Associació Pro Drets Humans li dona suport.

Jordi Borràs/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Contra la problematització de l'espai públic

per Oriol Lladó

Foto: Arxiu ACN

En el primer mandat del govern del PP a Badalona es va practicar una estratègia urbana de problematització de l'espai públic. Tota una paradoxa, perquè allò que es propagava arreu i amb una certa complicitat veïnal era precisament el contrari. A Badalona es van convertir en sospitosos tots els espais que tinguessin un component comunitari. Un càlcul ben cínic per afavorir una resposta política que, més enllà de l'epidermis de l'aparent ràpida solució, va servir (i serveix) de ben poc. Eliminar els bancs on seure d'una plaça era la manera d'acabar amb el soroll d'aquell grup de joves que havien convertit l'espai en lloc de trobada en els llargs vespres d'estiu. Tancar l'aixeta de les fonts era la manera d'allunyar les persones amb dificultats per accedir a l'aigua corrent. Solució o trasllat del problema?

Badalona, en això també, feia punt de nou com a pionera de l'urbanisme hostil que, poc temps després, es practicaria contra les persones sense llar –per cert, avui ben vigent en ciutats de tot pelatge polític.

Cap d'aquestes preteses solucions serveix per a gaire res més que per traslladar o agreujar el problema. Un mal diagnòstic mai és un bon presagi. El problema no és el banc ni la font en si mateixos, ni el portal on aquella persona sense llar planta el seu precari refugi, sinó la falta d'alternatives de lleure, la pobresa i la marginació. El problema és una societat cada vegada més desigual i un espai públic amenaçat per la privatització d'usos, i que és víctima, alhora, d'una societat cada vegada més polaritzada i individualista.

L'estigmatització de col·lectius pot semblar un dany col·lateral, però en el fons és l'objectiu d'una agenda política que situa l'espai públic com el lloc a domesticar i securitzar. Un espai ple de perills i riscos que cal fer asèptic a costa de qui sigui (normalment a costa dels que menys es poden defensar). Un espai que no ha de molestar. On tot ha d'estar sota control.

L'experiència del PP a Badalona no és un cas ni tan extrem ni tan superat com voldríem pensar. Ni és, de fet, una experiència amb patent d'exclusivitat. Alerta, per tant: al costat de bones idees (activitats de lleure dirigides, programació cultural, zones de jocs, disseny accessible...) veiem una creixent ten-

dència restrictiva en el disseny i gestió de l'espai públic... Per si de cas.

Hi ha problemes? És clar: vandalisme, inseguretat, problemes de convivència, incompatibilitat d'usos... Però si de veritat els volem abordar, cal anar a les raons estructurals i no tenir por de bancs i fonts, que al capdavall poden esdevenir també oportunitats; eines per a una estratègia de fer (i cosir) una ciutat més inclusiva i justa.

Ara bé, hem de voler i saber sortir de la temptació de fiar-ho tot al que ja ve de fàbrica i que és el més fàcil: la zona d'exercicis per a la gent gran, el parc per a infants de 0-6 anys o el pipicà de torn. Tres elements que responen a les necessitats dels col·lectius més fàcilment integrables. Es tracta d'obrir una mica el focus, de ser valent i de posar-hi voluntat. Perquè és possible sumar usos i opcions.

Cal, això sí, anar més enllà de la idea d'un urbanisme que ho dona tot per descomptat i que funciona d'esma. La plaça es dibuixa al despatx de l'arquitecte, però només en part, perquè allà on es fa viva no és al render, sinó que és a peu de carrer. I aquí és on cal comptar amb tots els actors i donar-los joc; incorporar-los amb complicitat en el disseny i la discussió prèvia.

Tan important com assegurar una zona de jocs infantils adequada i de qualitat hauria de ser el fet de preveure activitats regulars amb els espais i els grups de joves de la zona perquè hi allarguin la presència (o fins i tot perquè en gestionin algun sector). Tan necessari com escollir bé les espècies vegetals per plantar hauria de ser pensar en recorreguts segurs i amigables per a tots els col·lectius i escoltar-ne les necessitats i vivències. Tan convenient com pensar en materials resistents i segurs hauria de ser connectar amb la història i el patrimoni immaterial d'aquell barri on s'intervé. Tan important com tallar la cinta per donar per inaugurada la nova plaça hauria de ser preveure el seu manteniment futur, que ha d'anar més enllà de la reposició de les peces trencades i incloure també la dinamització o, si convé, la mediació. Perquè no només cal regar les plantes, sinó aquelles activitats que enxarxen i fan trama cívica.

Omplir d'activitat places i parcs no pot ser mai un problema. És, ben al contrari, una oportunitat de fer comunitat. I això és, sobretot, fer ciutat.

“

Cal anar més enllà de la idea d'un urbanisme que ho dona tot per descomptat i que funciona d'esma. La plaça es dibuixa al despatx de l'arquitecte, però només en part, perquè allà on es fa viva no és al 'render', sinó que és a peu de carrer. I aquí és on cal comptar amb tots els actors i donar-los joc

”

Flaixos

@EnricGoma: Aquests que van dient que no els interessa gens les crisis del Govern, ja saben que el pressupost de la Generalitat és de 35.000 milions anuals?

@pgarciamirasol: No sé per què tant enrenou amb la destitució de Puigneró. Que hi posin el Damià Calvet, que ja els confo-
niem abans i ningú notarà el canvi.

@jaume_diadoc: En grec clàssic *tele-* significa 'de lluny' i *thele-*, 'mugró', però en català queden confosos i per això quan algú et diu d'encendre la tele no saps mai què fer.

📍 T'esperem a Gran de Sant Andreu, 257 o en qualsevol dels nostres centres de Barcelona.

Dte. del 50 % en tots els vidres progressius aplicable per la compra d'unas lentes graduades completes (muntures + vidres). Promoció vàlida del 19/9/2022 al 20/11/2022 per a membres del Programa Privilege (PvP Targeta Privilege 18 €).

+ SEGUROS + LIBRES

1.

Recuperarem la **autoritat perduda** de los agents de la **Guàrdia Urbana**.

2.

Actuarem con **contundència contra los botellones**, reformando la ordenanza de **Civismo**

3.

Devolveremos la **tranquilidad y la seguridad a los barceloneses**. Tolerancia Cero contra la delincuencia.

4.

Acabaremos con la **permissivitat con los Okupas**. BCN deixarà de ser el paradís de los Okupas.

5.

Incrementarem la **plantilla de la Guàrdia Urbana**. 4.500 agents al **servici de la ciudatania**.

6.

Aumentarem en **100 Millones de €uros la partida destinada a Seguridad** y reforzaremos el patrullaje preventivo.

Liberales

Cs
Barcelona

Convivència | Queixes per les terrasses dels bars

Diverses associacions de veïns de la ciutat, com és el cas de la Sagrera, continuen reclamant una actuació de les autoritats per frenar el que consideren una "expansió descontrolada" de les terrasses dels bars que pertorba el descans veïnal.

Porta a porta: continuen les protestes veïnals per la brutícia

» En la darrera Audiència Pública els veïns se'n van tornar a queixar
 » L'Ajuntament reconeix que ha de millorar en alguns aspectes

RESIDUS ▶ El conflicte entre l'Ajuntament i els veïns de Sant Andreu pel sistema de recollida de residus porta a porta obre un nou capítol del llibre que porta escrivint-se des de fa un any i mig. Aquesta vegada la nova queixa veïnal es va fer a la darrera Audiència Pública del Districte del passat 29 de setembre, quan diversos veïns, i després també l'Associació Veïnal Sant Andreu Sud, van obrir una pancarta amb diverses fotografies de papereres del barri plenes per mostrar "la brutícia" que tenen al barri.

A més d'aquest gest més visual, a l'audiència, diversos veïns, uns de forma independent i una altra en representació de l'associació veïnal, van traslladar al consistori la seva preocupació pel rumor de les possibles multes que es volen interposar a tothom qui no dipositi la brossa on toca. I també si,

Contenedors plens a Sant Andreu. Foto: Twitter (@Angel_perfecto1)

en qualsevol cas, l'Ajuntament recuperarà els contenidors que es van treure per, com diuen des de l'associació, "evitar el turisme de brossa".

El consistori, en aquesta última qüestió, va reconèixer que ha de millorar i reforçar les zones exactes on es detectin

aquest excés d'escombraries per evitar que els carrers estiguin bruts. En canvi, respecte a les multes, el govern municipal ha explicat que són unes sancions que només es posaran als comerços que estiguin deixant les deixalles on no toca i no a persones individuals.

La cruïlla perillosa de la Sagrera veu un nou accident

MOBILITAT ▶ Un nou accident a la cruïlla del carrer de Berenguier de Palou amb el pont del Treball Digne, al barri de la Sagrera, ha tornat a revifar les queixes dels veïns, que consideren que s'ha de buscar una solució per aquesta cruïlla "perillosa".

El darrer accident es va produir el passat 26 de setembre a la tarda i s'hi van veure implicades dues motos i un cotxe, que van xocar entre ells. Van resultar ferits lleus els dos conductors de les motocicletes, que van ser atesos al mateix lloc dels fets.

És en aquest sentit que els veïns del barri es queixen de la perillositat de la cruïlla. I és que aquest encreuament és conflictiu perquè hi coincideixen un carril bus, un carril de trànsit i dos carrils bici bidireccionals. El problema rau en el fet que amb el semàfor en verd tots poden passar alhora i és quan es produeixen els accidents.

De fet, els veïns ja estan acostumats a viure ensurts i és per això que demanen a l'Ajuntament que es busqui una solució per evitar una desgràcia.

En marxa les obres dels pisos de la presó de la Trinitat Vella

Imatge virtual dels futurs pisos. Foto: Ajuntament

HABITATGE ▶ El passat 5 d'octubre l'Ajuntament va celebrar l'acte que suposava l'inici de les obres dels habitatges que han de realitzar els veïns de la zona de la presó de la Trinitat Vella que es van veure afectats per la renovació d'aquesta part del barri.

Aquests nous pisos han de permetre avançar en la reparació d'una problemàtica històrica per al veïnat del barri que ha quedat en l'oblit durant molts anys perquè mai s'acabava de resoldre el futur de la zona de la presó de la Trinitat Vella. Ara, el

consistori va pogut tirar endavant per fi el projecte dels pisos que tant esperaven els veïns.

En la primera fase de construcció s'aixecarà el primer bloc que comptarà amb 41 habitatges. La segona fase del mateix edifici tindrà 35 pisos més, però no es podrà començar fins que s'hagi enderrocat la presó. I el segon bloc de pisos que s'ha de construir inclourà un total de 53 habitatges. Més endavant, i dependent de l'enderroc de la presó, es faran la resta d'immobles per arribar als 410 pisos socials.

Tot a punt per a l'onzena Fira d'Economia Social

SOCIETAT ▶ Del pròxim dia 21 fins al dia 23 d'octubre el recinte Fabra i Coats de Barcelona estarà acollint l'onzena edició de la Fira d'Economia Social i Solidària de Catalunya (FESC).

L'objectiu de la fira és mostrar com des de l'economia solidària es pot donar resposta a bona part de les necessitats vitals com l'habitatge, l'alimentació, la roba, la mobilitat, la cultura i oci i fins i tot la tecnologia.

L'acte de presentació que es farà el divendres 21 d'octubre a partir de les 19:30, estarà presentat per dues dones referents del país. La primera d'elles és Carme Rusalleda, cuinera de prestigi internacional que sempre ha defensat el producte de la terra. I la segona personalitat serà Lola Vendetta, dibuixant, escriptora i cantautora en constant defensa del feminisme i dels drets socials i humans.

La Fira, l'any passat. Foto: FESC

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic
Psicòleg

 Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

COMERCÇOS AMB CARA I ULLS TRIA BARCELONA

Ajuntament de
Barcelona

“La ciutat no està neta i la contracta de neteja no funciona correctament”

Ernest Maragall

Candidat d'ERC a l'alcaldia de Barcelona

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: Juan Cabré

“Hem tingut un govern a tres, amb el PSC a dins i ERC a fora”. Són paraules de l'alcaldesa Ada Colau en una entrevista recent a Línia. Ha estat així?

No.

Què li respondria?

Colau és especialista en crear imatges a partir de realitats parcials o distorsionades. Nosaltres hem participat, hem contribuït i de vegades hem decantat les grans decisions de volum, d'abast. Però no hem gestionat ni un euro. No hem aplicat. No hem governat. Ens podem fer corresponsables de determinats acords o de grans decisions preses per intentar que el govern funcionés. El que passa és que no ha funcionat. Nosaltres hem contribuït a construir el vehicle, però els conductors no saben on van.

Vostè ha afirmat en alguna ocasió que amb els comuns l'aliança seria natural, però Colau, a la mateixa entrevista que li citàvem abans, i parlant d'aliances,

en tot moment els va posar al mateix nivell que el PSC...

Ella ens va fer fora. Literalment, físicament. I políticament, institucionalment. Els comuns van fer fora Esquerra del govern de la ciutat. A partir d'aquí, del que estem convençuts nosaltres és que podem repetir i ampliar la victòria del 2019. Perquè nosaltres som el canvi. No som la continuïtat. Som el canvi.

“Colau és especialista en crear imatges a partir de realitats parcials”

Però es podria repetir una situació similar a la del 2019... Què té pensat fer per evitar-ho?

Si encara no tenim el mapa inicial, ara encara és molt especulatiu tenir qualsevol criteri sobre el mapa final. Encara no sabem quins genets tenim sobre la taula. Ja ho anirem veient. Nosaltres estem bé. Les enquestes i el carrer ens animen, ens

il·lusionen i ens fan ser conscients que és possible guanyar amb més marge i tenir, per tant, una capacitat més explícita d'articular govern.

On no van tenir capacitat o autonomia de decisió va ser en els últims pressupostos municipals, perquè l'acord dels comptes de la Generalitat els va obligar a vostès a facilitar els de l'Ajuntament. Com a grup municipal, es van sentir desacreditats?

No va ser ni fàcil ni agradable. Però va ser una decisió conscient i deliberada, en el sentit que va ser resultat d'un debat genuí en el si d'Esquerra i amb el Govern de Catalunya. És evident que es va acabar imposant el que tots vam acabar considerant com un interès superior. El país i la ciutat necessitaven un bon pressupost de la Generalitat de Catalunya. Vam acabar fent el que tocava. I ho vam fer a consciència.

Però a contrarcor...

A contrarcor en la mesura que no fer-ho potser hauria fet més difícil que ara la senyora Colau digués el que vostès em citaven fa un moment. Però aquella decisió no va canviar la nostra crítica als seus pressupostos ni la nostra manera

d'entendre la diferència i el canvi que continuem representant. Tot el contrari.

“Facilitar els pressupostos no va ser ni fàcil ni agradable, però era el que tocava”

Què creu que pensa la ciutadania quan veu que un líder polític acaba acceptant uns pressupostos que 24 hores abans considerava insuficients? Jaume Collboni, per exemple, ho va titllar d'“inversemblant”...

Li va saber greu que votéssim a favor dels seus pressupostos? [Riu]. Senyor Collboni a banda, a mi em consta que la ciutadania sí que ho va entendre. Així ho reflecteixen les enquestes, que ens diuen que ha millorat la nostra situació en relació amb Collboni i també amb la senyora Colau. De fet, crec que aquella decisió no serà significativa de cara a les properes eleccions.

Salva alguna cosa dels set anys de Colau a l'alcaldia?

En política, i més en política institucional, és absurd fer condemnes o salvacions absolutes. Ara bé, a mi em sembla que les decisions de governació i d'orientació estratègica no han estat encertades. Això vol dir que no hi ha res ben fet? No, és clar. Sí que hi ha coses ben fetes, només faltaria. Però penso que el projecte dels comuns està obsolet. Ja ha donat de si tot el que podia donar. Ha donat algunes coses, però és obvi que no han aconseguit ni de lluny els objectius que proclamaven i que havien venut el 2015 i també el 2019. I governar amb el PSC no els ha ajudat, perquè són com dos cotxes que avancen en paral·lel i sense parlar-se gaire. No comparteixen objectiu ni destí.

En aquest sentit, ha vist dos governs en algun moment?

Sí. Totes les coalicions tenen problemes i costa trobar la síntesi, però és que en el cas de l'Ajuntament de Barcelona ningú la busca, la síntesi. És a dir, la decisió és no buscar-la, sinó compartir unes determinades responsabilitats i funcions, repartir-se el pastís i no mirar-se ni escoltar-se gaire, perquè no s'entenen. Per això les contradiccions són més greus. ▶

“L'Eixample no és un terreny adequat per fer-hi experiments”

◀ I quan la institució pública responsable d'un subjecte polític com la ciutat de Barcelona és feble, o no sap ben bé cap a on va, llavors tothom s'hi atreueix: l'Estat, el mercat, la delinqüència organitzada... Tenim una ciutat que li manca força pública, força institucional.

Això també ho diu l'exalcalde Xavier Trias, que podria acabar sent un dels seus rivals a les urnes. El maig, quan va descartar presentar-se ara la situació és diferent, va dir que no era el candidat ideal per la seva edat i va criticar la decisió de vostè de seguir en política per l'edat que té. Com es pren aquesta mena de paraules?

L'important és com estem cadascú, no quina edat tenim. Si estem o no en condicions, capacitat, energia... Jo ho estic. El 2019 a mi em van donar una empenta per llançar-me a la piscina. Ara no cal. Ara estic nedant a la piscina i fent-ho a consciència. Mai m'ha agradat gaire nedar, però ara m'agrada [riu]. Nedar en la ciutat. Barcelona és una font d'energia inesgotable. Em sento fins i tot millor que fa quatre anys.

“A Barcelona tenim un problema de delinqüència organitzada”

Li agradaria tornar a fer tàndem amb Elisenda Alamany?

Jo de l'Elisenda Alamany només en puc parlar meravelles. Ha treballat, s'ha guanyat a pols el crèdit i el respecte, territorialment i sectorialment, i, per tant, té tots els elements necessaris. Ara bé, la decisió política de la candidatura d'Esquerra a Barcelona està tot just començant. Aquesta és una de les qüestions que s'aniran aclarint en els pròxims mesos.

Quan decidiran el o la número dos i ho anunciaran?

Quan toqui. Hi ha uns procediments establerts, uns estatuts, una feina meua i d'equip... Jo estic parlant amb molts exponents d'aquesta ciutat, perquè hem de poder i saber comptar amb homes i dones magnífics de Barcelona. La capital es mereix un millor govern que el que té ara.

Vostè diu que l'actual govern ha fracassat i posa com un dels exemples la qüestió de la segure-

tat. Creu, per tant, que Barcelona avui és una ciutat insegura?

Als polítics se'ns fa tendir a la simplificació. Als blancs i negres. Barcelona és una ciutat insegura? No. Barcelona té problemes de seguretat. Crec que això és evident. Tenim un problema de delinqüència organitzada. Hi ha problemes de convivència, que no sé si els hem d'incloure en el mateix concepte, però que també són problemes evidents... La feblesa institucional de la qual parlava abans facilita que hi hagi aquesta mena de problemes. Segurament hi ha ciutats que estan pitjor, però això no és cap consol. Barcelona ha de poder governar bé la qüestió de la seguretat.

Una altra qüestió per la qual està rebent crítiques l'actual govern municipal és la neteja. Vostè la veu bruta, Barcelona?

En aquest aspecte encara és més evident que Barcelona no està bé. Tenim una nova contracta des de fa mesos i comencem a tenir clar que això no funciona. I que no és un problema d'un punt específic. La ciutat no està neta i la contracta de neteja no funciona correctament. I em sembla que ja ha passat el temps mínim d'aprenentatge o d'adaptació que es podia demanar. Perquè aquest és un aspecte bàsic per al funcionament d'una ciutat. Funcionar vol dir seguretat, neteja i mobilitat. Doncs ni, ni i ni.

Fa poc, parlant de la futura superilla de l'Eixample, deia que aquest districte “no admet jocs ni frivolitats”. A què es refereix exactament?

L'Eixample és un patrimoni urbà molt important, que té una història i una realitat consolidada, i que mereix una consideració. No estic dient que s'hagi de mantenir tot intacte i que no s'hi pugui fer res, ni molt menys, però crec que no és un terreny adequat per fer-hi experiments. Penso que les actuacions que s'hi estan fent tenen un caràcter massa puntual i específic envers uns determinats objectius que poden ser legítims en si mateixos, però que en la seva execució correm el risc de patir-ne els pitjors efectes. De no acabar de resoldre allò que pretens resoldre i, al mateix temps, de fer perdre a l'Eixample una part de la seva personalitat necessària. La ciutat també és mobilitat, i l'Eixample també està pensat, precisament, perquè pugui ser transitat. És evident que el creixement metropolità ha generat molts usos abusius de l'Eixample com a espai de trànsit, i que cal fer-hi front. Ara bé, a mi em sembla que és necessari un enfocament global del fenomen de la mobilitat en clau metropolitana i prendre les decisions adequades.

Parlant de l'àrea metropolitana, creu que s'ha fet prou feina des de l'AMB durant aquests anys liderada per Ada Colau?

Malauradament, he de dir que Barcelona ni hi és ni se l'espera. El mapa polític és el que és i pot explicar determinades dificultats perquè Barcelona n'exerceixi un lideratge clar, però això no ho justifica. Per no tenir ni tan sols tenim el Pla Director Urbanístic (PDU) aprovat, i encara hem d'anar fent pedaços a una planificació urbana de l'any 1974. I cada un és una tortura. I això lliga amb el que comentàvem fa un moment. El PDU és una peça central en la resposta als reptes de mobilitat. No podem demanar a l'Eixample que resolgui els problemes de mobilitat de tota l'àrea metropolitana, que és el que li estem demanant ara. És hora d'exercir aquesta responsabilitat metropolitana, i no s'està fent. S'està administrant, però no s'està governant aquest territori.

L'AMB no s'ha ni posicionat sobre la possible ampliació de l'aeroport, per exemple. Vostè s'ha mostrat molt crític amb aquest projecte. Creu que beneficia més Barcelona i l'àrea metropolitana no fer l'ampliació que fer-la?

No cauré en aquest blanc i negre. Com els deia abans, als polítics se'ns fa tendir a la simplificació. Afortunadament, però, la pregunta no és ampliació sí o no. La pregunta és quin aeroport necessitem per al model econòmic, productiu, social i demogràfic del país. Que hem de fer coses per aconseguir aquest aeroport? És evident. Que això no és l'ampliació que ens proposa Aena? També és evident. No té sentit que Aena mani més que l'AMB o que el Govern de Catalunya en una qüestió com aquesta. No podem estar subordinats a les decisions que es prenen des de Madrid.

Qui coneix bé Madrid és Gabriel Rufián, que encara no ha confirmat si serà l'alcalde d'ERC a Santa Coloma...

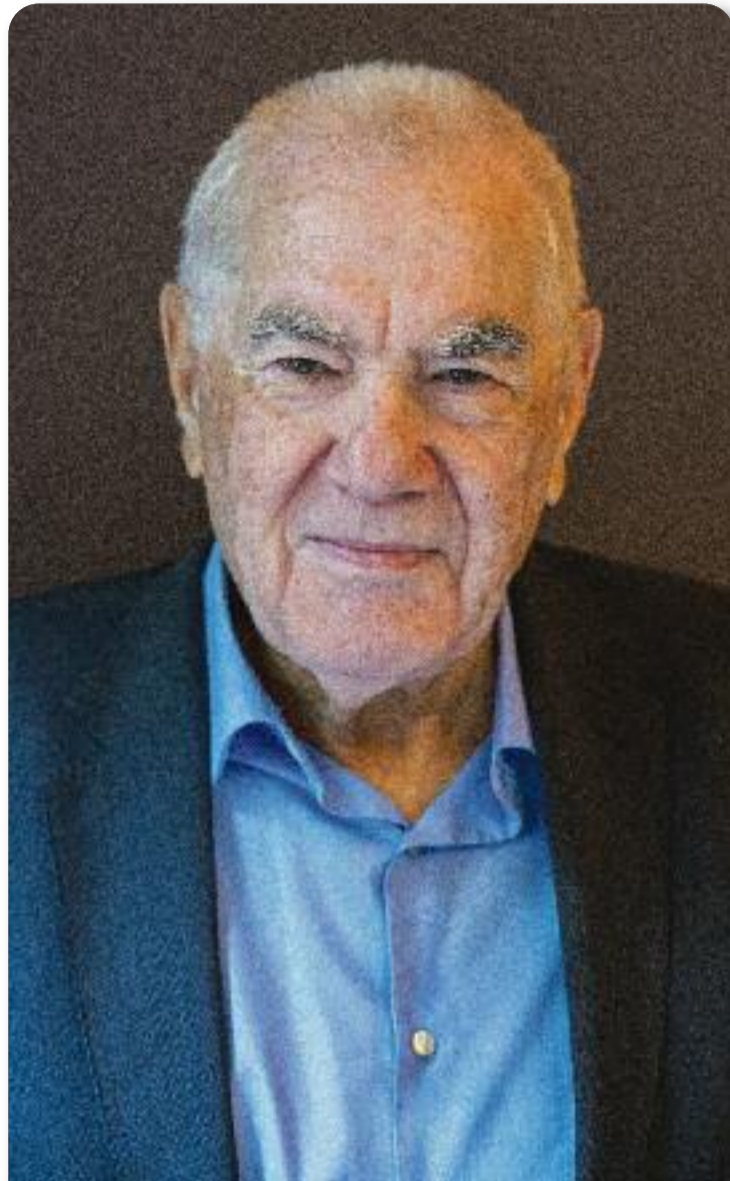
Gabriel Rufián pot fer un paper molt important i significatiu com a líder polític i personal. Que ara estem fent amb ell el que van fer amb mi el 2019? Que l'estem empenyent per llançar-lo a la piscina? Segurament sí. Se li està demanant un canvi que no és fàcil. Però jo crec que trigarà exactament 48 hores a descobrir que és més interessant la governació d'una ciutat com Santa Coloma que els debats del Congrés [riu].

Rufián no vol deixar Madrid...

Jo tampoc volia deixar la conselleria d'Acció Exterior, i la vaig deixar.

Ell deixarà Madrid?

Deixi'm pensar que sí. ■

– Com veuria Rufián d'alcalde a Santa Coloma?

– Pot fer un paper molt important i significatiu com a líder polític i personal.

– Encara no està confirmat...

– L'estem empenyent per llançar-lo a la piscina, com van fer amb mi a Barcelona el 2019.

– Rufián no vol deixar Madrid...

– Jo tampoc volia deixar la conselleria d'Acció Exterior, i la vaig deixar.

– Ell deixarà Madrid?

– Deixi'm pensar que sí.

#CreaFeinaPlus

Contractes contra

- » Barcelona Activa ofereix ajudes de fins a 8.000 euros per contractar
- » Hi ha temps fins al 25 de novembre per accedir a aquestes ajudes dir

► Barcelona és una ciutat capaç d'aglutinar i atraure talent. Les empreses cerquen aquesta mà d'obra i aquest talent i estan disposades a ampliar les seves plantilles i enriquir-les amb nous perfils. Per fer-ho, ara compten amb el programa Crea Feina Plus Barcelona, impulsat per l'Ajuntament de Barcelona a través de Barcelona Activa, que ofereix ajudes a les empreses i als autònoms que contractin persones en situació de vulnerabilitat, especialment si es tracta de joves, dones o majors de 45 anys.

L'edició del 2022 del programa compta amb un pressupost de 2 milions d'euros i en convocatòries anteriors ha permès la creació de

El pressupost per a ajudes directes és de 2 milions d'euros

1.000 llocs de feina a Barcelona i a l'àrea metropolitana. El termini és obert fins al 25 de novembre.

La convocatòria ofereix a empreses i a autònoms 5.000 euros per cada nou contracte formalitzat, i 1.000 euros més si la persona contractada pertany a un dels col·lectius amb major taxa d'atur: dones, joves (menors de 30 anys) i majors de 45 anys. A més, hi ha un altre plus de fins a 3.000 euros per contracte si el treballador pertany a un col·lectiu en situació de risc o vulnerable.

AJUDES DIRECTES

Les ajudes estan pensades per a persones en situació d'atur de llarga durada (més de 12 mesos dels últims 18) i, especialment, joves, dones, persones majors de 45 anys o bé que pertanyin a algun col·lectiu que estigui en risc d'exclusió. Les noves contractacions han de tenir una durada mínima de sis mesos o bé ser indefinides, per tal que els contractats puguin tenir un mínim d'estabilitat.

En funció de les circumstàncies, hi ha previstes diverses dotacions. 5.000 euros per contractar homes entre 30 i 44 anys que estiguin a l'atur de llarga durada. 6.000 euros per

Foto: Pexels

donar feina a dones, a homes menors de 30 i a majors de 45 anys. En el cas de les persones en risc d'exclusió social, la quantitat de l'aportació oscil·la entre 2.000 i 6.000 euros si es tracta d'una contractació a temps parcial, i fins a 8.000 euros si és una jornada completa.

REQUISITS

Les empreses que vulguin demanar les ajudes han de complir una sèrie de requisits. Comptar, com a mínim, amb un centre de treball a l'àrea metropolitana de Barcelona, han de portar més de sis mesos en funcionament i no han d'estar afectades per cap procés de regulació d'ocupació.

També han d'estar al corrent de pagament de les seves obligacions amb l'Ajuntament de Barcelona, l'Agència Tributària i la Seguretat So-

Foto: Pexels

#CreaFeinaPlus

l'atur

r persones en situació d'atur
rectes a empreses i autònoms

Foto cedida

“He trobat un perfil molt bo i hem fet ‘matching’”

► Les ajudes del programa Crea Feina Plus Barcelona tenen una incidència directa i immediata, tant en les persones que busquen feina com en les empreses que cerquen mà d'obra. Barcelona Activa fa de pont i contribueix, d'una banda, a la viabilitat i al projecte de les organitzacions i, de l'altra, a alleugerir les despeses a l'hora de fer noves contractacions. Tot plegat serveix per fomentar l'ocupació de qualitat.

Després de diverses edicions del programa, nombrosos testimonis han fet evident que el mètode funciona i que serveix per facilitar l'accés a la feina a persones amb dificultats. I, alhora, que ofereix un servei molt àgil als empresaris o autònoms que necessiten personal immediatament.

PROCÉS ÀGIL I FÀCIL

La Vanesa Díaz té un parell de forns de pa de la cadena Granier, un a Sants i l'altre a l'Hospitalet, i ha aprofitat el programa per contractar una persona. Es tracta d'una dona en situació d'atur de llarga durada, que no treballava des del 2020. Al forn sempre hi falta gent i és per això que la Vanesa ja té algú més en llista d'espera. “Cal tenir una mica de sort amb els treballadors, però normalment els mantenim”, detalla. Anava buscant per internet subvencions i va trobar les del programa Crea Feina Plus. “Sol·licitar l'ajuda és fàcil i la concessió és molt ràpida”, afirma.

Un cas diferent és el de la Livia Paretti, gerent d'In-media Solutions, empresa que ofereix serveis de màrqueting, comunicació i publicitat per a tercers. Ella és una usuària habitual de les ajudes: “Estava buscant dos perfils, i el que faig quan busco personal és contactar amb Barcelona Activa per veure de quina manera em poden acompanyar”. I li ha sortit bé: “He trobat un perfil molt bo que coincidia amb un programa obert de finançament i hem fet el *matching*”.

El cas de la Livia és un bon exemple del servei que proporciona Barcelona Activa, més enllà de programes concrets de foment de l'ocupació o de formació. “Per a una microempresa com la nostra, te-

nir un assessorament que ens indica com s'han de fer les coses i que, a més, ens permet una petita injecció econòmica sempre és or”, il·lustra. Encara més si és un servei àgil i respon prou ràpidament les necessitats de la companyia.

INSERCIÓ LABORAL EFECTIVA

Un altre testimoni és el de la Vicky Martínez, que té una empresa de restauració, Tapas Tapazia, especialitzada en truites de patates, i compta amb un local a Gràcia i, ben aviat, un altre a Consell de Cent. Ella ha sol·licitat ajuda per a dues contractacions indefinides d'ajudants de cuina a jornada parcial del 50%, totes dues pertanyents a col·lectius de risc i que pateixen algun tipus de discapacitat. “Nosaltres portem treballant des del 2019 i teníem molt clar des del principi que volíem fer una restauració amb in-

cial. I han de formalitzar un contracte laboral com a mínim de sis mesos a jornada completa, o també a jornada parcial en casos de contractació de persones en risc

treballadores amb subvenció no pot superar la plantilla que l'empresa tenia prèviament.

ELS TRÀMITS

Per sol·licitar la subvenció cal omplir les dades del formulari que trobareu a la pàgina web de Barcelona Activa i adjuntar la documentació necessària. A continuació, l'aplicatiu generarà una instància de sol·licitud que s'haurà d'annexar i registrar en línia a l'Oficina Virtual de Tràmits de l'Ajuntament de Barcelona. Un procés àgil i senzill. La data límit per presentar les sol·licituds és el 25 de novembre.

En la passada convocatòria es van atorgar un total de 642 ajuts destinats a 443 empreses, i en la d'enguany està previst que unes 200 empreses s'acullin al programa de foment de l'ocupació. ■

El programa ha permès la creació de 1.000 llocs de feina

d'exclusió. La normativa del programa admet els contractes signats des de l'1 de gener de 2022 i que continuïn en vigor en el moment de presentar la sol·licitud.

El màxim de contractacions acceptades per organització és de 10 i el nombre total de persones

“Només necessitàvem alguna ajuda a la contractació per llançar-nos-hi de cap”

serció social i laboral”, explica. Per això treballen amb fundacions que cerquen i filtren el personal i s'encarreguen de tot el procés.

Per últim, l'Adriana Gutiérrez té un obrador de pastisseria al Baix Guinardó, Sugar Corner. Abans de la pandèmia treballava per a restaurants, però ara també ofereix *delivery* i venda al detall als veïns. El programa de Barcelona Activa li ha permès contractar la persona perfecta per al seu negoci: “És una noia que ha estudiat hostaleria, amb moltes habilitats i moltes ganes de treballar. Estava a l'atur, o sigui que podíem rescatar-la. Només necessitàvem alguna ajuda a la contractació per llançar-nos-hi de cap”. ■

L'augment del nivell del mar farà que les tempestes produeixin més destrosses a les costes metropolitanas. Foto: Jordi Pujolar/ACN

El futur ja és aquí. El futur que altres indrets del planeta fa temps van començar a viure en forma d'inundacions, incendis, temperatures extremes, sequeres o episodis de fam ja és a casa nostra. I si fins fa poc no érem capaços d'intuir-lo o fins i tot hi havia qui s'entestava a negar-lo, sembla que ara s'ha fet evident. El darrer ha estat l'estiu d'allò que l'ambientòleg i doctor en Ciències del Mar Marc Cerdà anomena "despertar de la consciència climàtica".

Europa no és immune a la crisi provocada per l'escalfament global i la població ho ha pogut comprovar en la seva pròpia pell després d'uns mesos de calor extrema. Malgrat això, encara ens costa imaginar com la nova etapa climàtica ens afectarà en l'àmbit local. Com es viurà en el dia a dia de l'àrea metropolitana de Barcelona? S'inundaran ciutats? L'aire serà irrespirable? Passarà com en altres indrets del món en els quals la situació és del tot insostenible i suposa morts i inestabilitat social?

INUNDACIONS

Al Pacífic, el mar ja ha engolit quilòmetres i quilòmetres de terra en països com Indonèsia o les Illes Salomó. La lenta desaparició del gel dels casquets polars i de Groenlàndia fa que el nivell del mar augmenti i posi en perill les costes de tot el món. La pregunta és òbvia: com es traduirà això a l'àrea metropolitana? Les investigacions del Grup Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic (IPCC) apunten que el més probable, d'ara fins a finals de segle, és que el nivell del mar Mediterrani creixi entre 70 i 80 centímetres.

José Antonio Jiménez Quintana és catedràtic a la Universitat Politècnica de Barcelona (UPC) i ha estudiat l'efecte que l'augment del nivell del mar tindrà sobre tota la costa catalana. "Ara mateix, les platges ja estan retrocedint un metre per any", explica el docent.

Es podria pensar que els efectes de l'escalfament global faran desaparèixer pobles o barris sencers de la costa, però no és així. "En el cas metropolità, i a diferència del Delta de l'Ebre, la pujada del nivell del mar, en realitat, només farà retrocedir les platges", diu Jiménez. Això que d'entrada podria semblar un alleugeriment, però, en realitat és preocupant. "El mar actua de barrera de protecció de l'entramat urbà i, per tant, en cas de tempestes en llocs on hi ha poca platja, com el Masnou o la Barceloneta, els danys poden ser molt grans", afirma Jiménez per afegir que "qualsevol tempesta menor que el Glòria ens semblarà que és similar perquè les destrosses seran de la mateixa magnitud".

Tal com explica Cerdà en línies similars, en les pròximes dècades "el fenomen de les precipitacions puntuals molt intenses anirà augmentant i la pujada del nivell del mar farà créixer el risc de destrosses en edificis o transports per llevantades i pluges".

Una crisi climàtica a la metropolitana

El canvi climàtic és una realitat ineludible. Parlem amb experts de diferents camps i ens preguntem com es viurà a la metròpoli aquesta situació que afecta tot el món. Tindrem més inundacions per la pujada del nivell del mar? Quants graus augmentarà la temperatura? Hi haurà més morts per contaminació?

Malgrat això, no tota la responsabilitat és de l'augment del nivell del mar. "Soc molt reticent a parlar de canvi climàtic, perquè em sembla una forma de responsabilitzar el clima de coses que tenen a veure amb l'acció humana", considera Jiménez. De fet, segons el seu parer, el que passa a la costa metropolitana té més relació amb totes les intervencions urbanístiques que s'han fet durant dècades al litoral que no pas amb el nivell del mar.

"Per una banda, els rius s'han modificat i ja no porten sediments per regenerar les platges i, per l'altra, a l'àrea metropolitana hem construït a primera línia de mar i hem eliminat les platges que ens protegien", explica el catedràtic de la UPC. Així, l'augment del nivell del mar només aprofundeix en una situació que pot fer que, si no hi ha accions concretes per evitar-ho, la vida humana a davant de la costa sigui molt difícil.

Però encara podria ser pitjor, ja que la predicció de l'IPCC ens parla de l'escenari més probable, no del més extrem. En el cas que el mar creixi dos metres com diuen els models matemàtics més catastròfics, es podria inundar el Delta del Llobregat i l'aeroport estaria en risc. "No podem saber com serà, perquè parlem d'una previsió", diu Jiménez. De fet, les recents fugues dels gasoductes Nord Stream al mar Bàltic han suposat l'emissió de milers de tones

de metà a l'atmosfera, que han accelerat l'escalfament global.

ALTES TEMPERATURES

El passat mes de juliol, 180 persones van morir a Catalunya a conseqüència de l'onada de calor. A tot l'Estat van ser quasi 2.200. Tots els registres apunten que, tant a Barcelona com a la seva rodalia, el nombre d'onades de calor, és a dir quan les temperatures superen durant tres dies consecutius els 33 graus, augmentaran. En aquest

Anirà per classes

● L'Albert fa poc temps que ha pres la determinació de marxar de Barcelona amb la seva parella. Feia temps que la idea li rondava pel cap i, finalment, ha trobat una casa a la Garrotxa. Són molts els motius que l'han fet decidir a deixar la ciutat on ha viscut tota la seva vida, i entre aquests hi ha la situació d'emergència climàtica de la capital catalana. "Aposto per un lloc on, si el món se'n va cap al col·lapse, pugui tenir algunes eines de supervivència", explica aquest jove arquitecte i també escultor. "No vull haver de dependre de si hi ha menjar al

de gènere. Així ho apunta Blanca Valdivia, del col·lectiu d'investigació urbanística Punt 6, quan assenyala que "la crisi climàtica té un impacte més fort sobre la gent gran, la infància i les dones, perquè són qui més temps passa a l'espai públic" i, per tant, qui més patirà les altes temperatures o l'efecte de la contaminació.

D'altra banda, tal com afirma l'ambientòleg Marc Cerdà, les classes populars patiran més el canvi climàtic. "Serà, sobretot, en les onades de calor, ja que els barris amb rendes més baixes tenen menys capacitat d'adaptar

Els edificis en un estat més deficient els trobem als municipis més vulnerables de la metròpoli, i són els que pitjor poden combatre la crisi climàtica

supermercat o de passar fred en funció de quan em tallaran el gas", afegeix. Afirmar que no és un hippie i que no es vol "desenganxar del món", però assenyala que vol tenir "sobirania". Tenir llenya o tenir un hort. "En una ciutat és impossible, per molts horts urbans que hi hagi", sentència.

Com ell, cada vegada hi ha més gent que marxa de la ciutat per estar en contacte amb la natura. De fet, des de la pandèmia, Barcelona ha perdut habitants. Malgrat això, encara és una minoria la que pot permetre's el canvi per esquivar els inconvenients de viure en una ciutat. De fet, la crisi climàtica, com en tants altres temes, té un fort biaix de classe i

tar els edificis", diu. Segons l'AMB, mentre que a Sant Adrià o a Badia els immobles en un estat deficient són més del 17%, a Tiana, Sant Cugat o Sant Just ronden el 5%. Així, per combatre el fred o la calor extrema, les famílies de rendes baixes hauran d'utilitzar sistemes que gasten molta energia. "En un context en què augmenta el preu dels subministraments, les classes populars encara es veuran més empobrides", considera Cerdà.

Fet i fet, podria acabar-se creant una classe benestant fora de les ciutats i una de vulnerable que hi visqui. Com si fos una pel·lícula distòpica on els rics s'aïllen en ciutats residencials i els pobres viuen en presons de formigó.

sentit, la pitjor part se l'endurà la capital, ja que és la ciutat que pateix més l'anomenat efecte illa de calor. Ens referim a l'acumulació de calor per la gran quantitat de formigó que hi ha. Així, ara es produeix una onada de calor cada quatre anys a Barcelona, però el 2100, en el pitjor dels escenaris podrien ser entre quatre i cinc anuals i en el millor, dues.

Des de l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB) apunten que aquesta situació no es produirà a tots els indrets de la ciutat de la mateixa manera. Si actualment als districtes de Sant Martí o de Ciutat Vella les temperatures màximes en tot un any se situen lleugerament per sobre dels 38 graus, el 2100 podrien arribar a superar els 43 (escenari benevolent) o els 47,5 graus (escenari crític). Això no vol dir que tots els barris es vegin afectats de la mateixa manera pel que fa a les morts per temperatures elevades. En el cas més extrem, la Dreta de l'Eixample, per cada grau que augmenta la temperatura a l'estiu, el risc de mortalitat creix un 11%, cosa que suposa al voltant de 21 morts l'any a causa de temperatures elevades. A la Vila de Gràcia seran 19 persones, a Vallvidrera cap i a la Barceloneta, tot i ser de les zones amb un augment de les

temperatures més gran, per l'efecte del mar les morts no seran tantes. Segons l'ASPB, les defuncions per onades de calor tenen a veure amb diversos factors, com "el percentatge d'habitatges antics i que, per tant, no aïllen bé de la calor, el percentatge de treballadors manuals, és a dir la població amb menys renda, i el nombre d'espais verds que hi ha en un indret".

Les males notícies no acaben aquí pel que fa a l'augment de les temperatures. "Les onades de calor, cada vegada més freqüents i llargues, faran créixer les necessitats futures d'aigua a l'espai públic", afirmen des de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). De fet, les pluges a la capital catalana podrien minvar entre un 14 i un 26% el 2100. "Consumim molta aigua del Ter Llobregat i poques ciutats metropolitanes tenen un pla per canviar aquesta dinàmica", afirma Cerdà. "En un context en què augmenta la sequera, hauríem de ser molt més proactius en la recaptació, reutilització i depuració d'aigües", afegeix.

Encara més contundent es mostra Pep Puig, exdiputat de Junts per Catalunya i cofundador d'Ecotècnia i d'Ecoserveis. "Estem advocats a una crisi de subministraments tant d'aigua com d'ali-

"A finals de segle, la manca de platges farà que un temporal amb menor intensitat afecti les ciutats amb el mateix grau de destrosses que el Glòria"

El 2100, en el pitjor dels escenaris, les temperatures màximes a l'estiu podrien enfilarse per sobre dels 47,5 graus en alguns barris de Barcelona

ments", afirma. L'àrea metropolitana és molt dependent dels territoris no urbans de Catalunya, i en un context d'emergència generalitzada es podria quedar aïllada de la resta del territori.

Per acabar, les altes temperatures també podrien derivar cap a un augment del risc d'incendis. Des de fa anys els experts alerten d'un nou fenomen que té els Bombers catalans atemorits. Són els anomenats megaincendis, que es produeixen quan hi ha temperatures de més de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i humitat per sota del 30%. Tal com ha explicat en reiterades ocasions el cap de l'Àrea del Grup de Recolzament d'Actuacions Forestals (GRAF) dels Bombers de la Generalitat, Marc Castellnou, aquests focs podrien fer que Collserola sencera cremés en menys de vuit hores. Actualment, l'AMB treballa en un pla per minimitzar el risc d'incendis al pulmó verd de la metròpoli.

CONTAMINACIÓ

L'última de les derivades metropolitanas pel que fa al canvi climàtic és el nombre de morts relacionades amb la contaminació.

Els estudis de l'ASPB calculen que entre el 2018 i el 2019 es van

produir al voltant de 1.000 morts a Barcelona relacionades amb la contaminació. Aquesta xifra representa el 7% de les morts anuals a la ciutat. Des de l'Institut de Salut Global de Barcelona (IS-Global) afirmen que, en el marc metropolità, la contaminació provoca més de 3.700 morts anuals que podrien arribar a les 4.000 si no es compleixen les recomanacions de l'OMS pel que fa a la contaminació produïda, sobretot, pels vehicles privats.

Amb tot, val a dir que des de les administracions s'estan duent a terme plans per evitar totes les situacions de les quals hem parlat. L'Ajuntament de Barcelona, per exemple, treballa en el Pla Clima, que contempla la creació d'espais verds, la reducció del trànsit privat, la millora de l'eficiència dels edificis o la generació d'energia als terrats amb plaques solars.

Tanmateix, són plans per pal·liar els efectes del canvi climàtic. Com diu Jiménez, "ara ja es tracta d'adaptar-se a una realitat més que de combatre-la". Perquè el futur ja és aquí.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Un cycle de concerts per promoure el comerç local

Foto: Ajuntament

centres neuràlgics de les activitats i els esdeveniments que tenen lloc en cadascun dels barris. L'altra finalitat és promoure artistes que també siguin de proximitat, com el comerç. Per això, els organitzadors

**Els mercats municipals
acolliran concerts
de música en directe
a càrrec d'artistes locals**

han cercat la complicitat de festivals, associacions professionals, centres formatius superiors o altres agents musicals de la ciutat. Primavera Labels de Primavera Sound, Sónar Quesoni, L'Afluent, Taller de Músics, Conservatori Superior del Liceu, Associació de Músics de Jazz i Música Moderna, Escola Superior Jam Session i l'Associació Coincidències participen activament en la iniciativa i han aportat artistes i grups musicals.

Aquesta serà la segona edició del Sons de Ciutat, perquè el cycle ja es va estrenar l'any passat, tot i que en un format reduït i acotat a les dates nadalenes. Després del bon funcionament i la bona rebuda de la iniciativa els organitzadors han decidit ampliar l'experiència quant a la durada, el nombre de concerts i la quantitat de grups participants en el programa.

Música

L'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa el Sons de Ciutat, una mena de festival que portarà música en directe als Mercats de Barcelona. Fins al 31 de març, 94 formacions musicals oferiran 200 concerts en viu, totalment gratuïts, a places, comerços i mercats dels districtes de Barcelona. Tot plegat amb l'objectiu de promoure el comerç local.

El cycle es dividirà en tres períodes, tardor, Nadal i primavera. Durant el període nadalenc, els concerts es faran de dijous a diumenge en horaris de matí i tarda. A la primavera i a la tardor els esdeveniments seran els dissabtes a les 12 h.

Precisament, la programació de tardor del Sons de Ciutat va començar a primers d'octubre i seguirà fins al 19 de novembre amb un concert cada dissabte, sempre entorn dels mercats. Les propostes musi-

cals són molt variades i comprenen des del jazz, l'indie, el pop, rock o la música clàssica fins a la música urbana, electrònica o les músiques del món. Hi haurà actuacions per a tots els gustos musicals i per a totes les edats.

ARTISTES DE PROXIMITAT

El gran objectiu de Sons de Ciutat és portar gent als mercats, però també recuperar aquests espais com a punts de trobada i

Un programa formatiu gratuït i en línia ajuda els comerços a modernitzar-se

Digitalització

La pandèmia ha accelerat la digitalització de l'economia i la competència creix cada dia. Per aquesta raó, el Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya ha impulsat un nou programa formatiu per a petites empreses i fins i tot per a micro negocis. La finalitat és incrementar el nivell de digitalització d'aquest segment de l'economia catalana. El programa és gratuït i s'imparteix 100% en línia, o sigui que no hi ha excusa per no posar-se al dia.

El curs consta de sis mòduls que aborden els diferents reptes per als comerciants: eCommerce, màrqueting estratègic o gestió de la digitalització, per exemple.

Tres d'aquests mòduls ja s'han realitzat i es poden consultar a la pàgina web del Consorci. De fet, aquesta és la gràcia del programa. No està pensat com un curs tancat i sincronitzat, sinó que les empreses participants poden triar els mòduls als quals volen assistir sense necessitat d'haver participat en els anteriors o de participar en els posteriors. Fins i tot, un cop passat el curs, es pot accedir als materials per poder-los estudiar amb calma. Aquesta flexibilitat permet decidir als comerços i negocis quins continguts són els més rellevants per a la seva realitat i participar-hi més o menys activament. El programa estarà actiu fins al 19 de desembre i les pròximes cites estan dedicades al màrqueting estratègic, als espais de proximitat i a la gestió.

Foto: Pexels

consum sostenible i de proximitat

Cursos d'alimentació als Mercats de Barcelona

Educació

L'escola és l'espai més adequat per a l'educació dels infants, però no és pas l'únic. Els mercats també són un bon lloc on aprendre sobre alimentació. Amb aquest objectiu, ara que el curs escolar ja ha començat, l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona obre les inscripcions a un conjunt d'iniciatives educatives que han de complementar el treball que ja es fa als centres d'ensenyament.

D'una banda, *Mengem sa, mengem de mercat*, una activitat educativa en què, mitjançant les visites als mercats de la ciutat, es transmet a l'alumnat el valor de comprar sa, fresc i de qualitat. I, alhora, els estudiants, tant d'Infantil com de Primària i d'ESO, descobreixen una forma de comerç propera i sostenible, la pròpia de la cultura mediter-

rània a la qual pertanyen. L'activitat facilita als infants una experiència directa i els anima a compartir-la amb els altres mitjançant fotografies o vídeos que poden exposar-se tant al seu centre d'ensenyament com a la pàgina web www.menjodemercat.cat.

Per participar en el programa cal accedir a la mateixa pàgina web, a l'apartat d'inscripcions. Podreu triar un mercat i una data per a la visita. Un cop omplert el formulari, rebreu una confirmació.

CONSUM RESPONSABLE

L'Institut Municipal també promou modalitats d'aprenentatge i servei pensades per a estudiants que ja tenen inquietuds sobre el seu futur: l'alumnat de 2n cicle d'ESO i primer de Batxillerat. *El Mercat per la Porta Gran* gira al voltant de l'acompanyament

de les persones grans als mercats. I la iniciativa *Menja't el món* planteja els mercats com un espai d'inclusió social on les persones novingudes tenen un paper clau. Consisteix en l'acompanyament d'aquestes persones al mercat i la difusió de l'alimentació saludable, el reaprofitament alimentari i la cuina de tot el món.

Finalment, el programa *Un mercat sostenible* vol acostar els infants de Primària als mercats perquè reflexionin sobre conceptes com la sostenibilitat o el consum responsable. Per motivar-los, se'ls proposa dissenyar i crear un producte final que presentaran a uns clients hipotètics, un grup d'alumnes d'Infantil. D'aquesta manera, uns i altres comparteixen els aprenentatges. Les inscripcions es poden fer a la mateixa pàgina web.

EN PRIMERA PERSONA

“Està bé que la ciutat tingui un dia de descans”

Joan Capdevila

Botigues D'Irrio
(Comerciants Verdi Baix)

Joan Capdevila està al capdavant de les botigues D'Irrio, una a Travessera de Gràcia, 133 i l'altra a Verdi, 11. Allà hi venen joies i bijuteria amb una particularitat per sobre de totes: són productes fets a Barcelona. No és estrany, doncs, que reivindicui el comerç de proximitat.

Com es presenta la tardor?

Tot el que està passant no ajuda, però les perspectives no són dolentes. Estem per damunt de l'any passat, però ja se sap que cada cop que els comerciants obrim la boca passa alguna cosa.

Aquí teniu molts clients locals.

Sí, la zona de Gràcia és bona, perquè no hi ha massificació turística. Això ens ha permès continuar amb normalitat, cosa que no ha passat en altres barris.

Què podríem millorar?

Estaria bé que hi hagués una mica més d'ordre. Alguns restauradors posen cartells o taules fora de lloc. Això treu qualitat. També estic molt en desacord que els centres comercials puguin obrir els diumenges. Està bé que la ciutat tingui un dia de descans.

Cal tenir una mica més de cura amb el petit comerç, oi?

La veritat és que trobo a faltar més publicitat al respecte. Es va fer durant la pandèmia i la gent va respondre bé. Ens deien: “Vinc a comprar aquí perquè és un comerç de proximitat”. Estaria molt bé donar més suport al comerç.

Foto: Ajuntament

Lava comestible solidària per ajudar els afectats de La Palma

Foto: Ajuntament

Gastronomia

Els volcans estan de moda, tot i que sigui per culpa de l'erupció del volcà de La Palma, a les Illes Canàries. Ara tot just fa un any, d'això. Per commemorar els fets i alhora ajudar els afectats, el pastisser Christian Escribà ha llançat a la venda un producte molt volcànic: lava comestible amb gust de plàtan. És un producte solidari creat a partir de carbó de sucre que ja es pot adquirir als mercats de la Boqueria, de la Marina i de Sants.

Els beneficis que s'obtinguin de la lava comestible es donaran íntegrament als afectats per l'erupció del volcà Cumbre Vieja, que va començar el 19 de setembre de l'any

passat al paratge de la Cabeza de Vaca, proper a la localitat d'El Paraíso. Després d'unes quantes setmanes de tensió per l'avenç de la lava i l'amenaça que l'erupció s'allargués durant mesos, finalment el 13 de desembre es va apagar, vuitanta-cinc dies després.

EL SUCRE SEMPRE AJUDA

La història s'ha convertit en una bona anècdota per explicar: la d'haver vist en acció una de les erupcions més llargues vistes mai a les Canàries. Però per als residents la cosa no ha sigut pas èpica, sinó dramàtica. Han perdut cases, negocis, granges i encara s'han de barallar per rebre les ajudes promeses. Per això Escribà ha pensat que seria una bona idea fer una lliminadura que ajudi directament els afectats i que ens faci la vida més dolça.

L'Eix Sant Andreu va celebrar l'1 d'octubre la festa del comerç al carrer amb diverses promocions, tallers, música en viu, demostracions i degustacions. Hi van participar 89 comerços i, segons l'organització, la jornada va ser "un autèntic èxit".

“L'espera ha valgut la pena”

» Satisfacció entre paradistes i clients en les primeres setmanes del nou Mercat de Sant Andreu
» L'equipament va obrir portes el 15 de setembre a la plaça Mercadal després de gairebé cinc anys

Anna Utiel
SANT ANDREU

“Encara no em situo. On eren els pollastres?”, pregunta un home mentre arrossega el carro de la compra pel Mercat de Sant Andreu. L'escena demostra que la clientela encara s'està acostumant a aquest nou equipament, inaugurat el passat 15 de setembre a la plaça Mercadal, la ubicació tradicional del mercat del barri. Però, parant l'orella a les converses de paradistes i compradors, és fàcil comprovar que la valoració general és positiva.

Durant gairebé cinc anys, els veïns de Sant Andreu han hagut de fer la compra a la carpa provisional del carrer de Sant Adrià. Els paradistes s'hi van traslladar a finals de 2017 amb la promesa de poder estrenar el nou mercat al cap d'un any i mig, de cara a la segona meitat de 2019. Poc

s'imaginaven aleshores que a finals de 2019 seria quan començarien les obres, i que després vindria una pandèmia que provocaria encara més retards.

Malgrat tot, la sensació entre els venedors és que “l'espera ha valgut la pena”, tal com coincideixen a dir en Toni, la Victòria i el Juanjo, de la peixateria Eulàlia, Josep i Fills. “És molt maco i té molta llum”, afegeixen. La llum que entra gràcies a les façanes de vidre és, precisament, el que més destaca la presidenta del Mercat de Sant Andreu, Elisenda Pons, que creu que això fa “ressaltar moltíssim el producte”. Pons es mostra “molt contenta” amb el nou espai i assegura que els clients també ho estan.

“Tota la vida havíem comprat aquí i ara hem tornat”, comenta l'Assumpta, una clienta de sempre que xerra amb dos veïns més, l'Alfons i la Núria, a un dels bancs del nou mercat. “És tot un detall que hi hagin posat bancs”, cele-

El nou mercat és un espai ample i té les façanes de vidre. Foto: Línia Sant Andreu

bren, tenint en compte que bona part de la clientela és gent gran.

MILLOR, PERÒ “MÉS AMAGAT”

“Teníem ganes de venir al mercat nou, però al provisional no hem estat gens malament”, admet la Mari, de Fruites Paquita. De fet, la ubicació dels últims cinc anys té un avantatge respecte a la plaça Mercadal: “Allà

hi havia Can Fabra, la biblioteca, els col·legis... estàvem al mig, i a més teníem trànsit pels dos costats, de manera que el mercat era més visible”, recorda Pons. Ara, en canvi, “només s'hi pot entrar pel carrer Vintró” i l'equipament queda “més amagat”, diu. Tot i això, confia que la clientela nova que han aconseguit gràcies a la ubicació tem-

poral els acompanyi també en l'emplaçament actual.

En aquest sentit, Pons ha trobat a faltar que l'Institut Municipal de Mercats fes més difusió del trasllat a la plaça Mercadal. “Hem demanat que posin alguna indicació”, explica, però de seguida afegeix un matís: “Els veïns de tota la vida ja saben on som. Aquest és el nostre lloc”.

la Barcelona desconeguda

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

El conjunt de Xavi Molist visitarà el pròxim diumenge 9 d'octubre la UE Sants, en partit corresponent a la cinquena jornada del grup cinquè de la Tercera RFEF. La UE Sant Andreu buscarà el seu quart triomf consecutiu. L'últim, el passat dia 2, va ser per 2-0 contra la UE Rapitena.

La naturalitat de Martina Terré

» La portera del CN Sant Andreu, triada millor jugadora en la seva posició a l'Europeu que ha guanyat
 » Terré li treu la titularitat a Laura Ester, el seu gran mirall i "una gran companya que t'ajuda sempre"

Toni Delgado
SANT ANDREU

Una de les imatges de l'any en el món de l'esport és la de Laura Ester, la millor portera europea dels últims anys, picant de mans, abraçant, felicitant i posant la seva galta a la galta de la seva companya Martina Terré (Barcelona, 2002). Celebraven a la piscina l'or que acabaven d'aconseguir a l'Europeu de Split a la final contra Grècia (9-6), però n'hi havia molt més. El gest d'Ester era doble: orgull d'equip i orgull de companya amb qui comparteix posició. Reconeixement a la portera del CN Sant Andreu, que li havia tret la titularitat durant el torneig.

Serà una escena que Terré no oblidarà mai perquè Ester és la seva gran referent. "La Laura ho fa tot molt fàcil. És molt amable i agradable, i sempre busca el mi-

llor per a l'equip. M'ha ajudat en tot moment i ha estat al meu costat quan més la necessitava", confessa la graciencia en una conversa amb Xavier Agustí per a *L'Esportiu*. "Sempre ha estat la portera de la selecció, només l'he conegut a ella. Sempre m'he fixat molt en la Laura. L'any passat vaig descobrir que és molt bona companya: t'ajuda, et dona consells... Coneix totes les rivals i em diu cap on solen llençar", amplia a Alberto Martínez, al diari *As*.

PROTAGONISTA

Formada al CN Catalunya, Terré va completar un Europeu esplèndid amb 47 aturades en 87 llançaments (54% d'efectivitat), amb una actuació perfecta en l'últim partit de la fase de grups contra Eslovàquia (12/12, 100% d'eficàcia) i jugant 89 minuts i 33 segons dels 96 possibles en les eliminatòries directes. La graciencia va aturar el 60% dels tirs (9/15) a la final contra Grè-

Martina Terré amb el guardó de millor portera de l'Europeu. Foto: LEN

cia, una selecció contra qui l'any passat es va proclamar campiona del món júnior a Netanya (Israel) i com a millor portera.

No sorprèn que hagi repetit reconeixement a l'Europeu absolut de Split (Croàcia). Un premi individual que Terré no s'esperava, és clar, i al que tampoc li

dona massa importància. "Sempre intentes fer-ho tan bé com pots i que acabin reconeixent la teva feina està molt bé. Les meves expectatives s'han superat, però si hi hagués catorze premis individuals, els repartiria entre totes les companyes del meu equip", continua a *L'Esportiu*.

Terré està molt agraïda al cos tècnic, en especial al seleccionador Miki Oca, per la seva confiança. "Estic molt contenta i sorpresa", confessa aquesta portera que es defineix com a "extravertida" i que a l'aigua intenta aportar "un punt de serietat, fermesa i confiança". Considera que el secret de l'èxit de l'Europeu ha estat l'excel·lència al darrere: "Una bona defensa és un bon atac. La consigna era assegurar-nos la defensa perquè l'atac ja sortirà sol perquè tenim un bloc de jugadores molt bones".

Amb el temps i a poc a poc, s'ha anat sentint més portera, una posició "molt dura, molt exigent mentalment". Terré parla des de la naturalitat absoluta: ha sabut fer-se amb la plaça a la selecció que va deixar vacant María Elena Sánchez després dels Jocs Olímpics de Tòquio 2020, i treure-li la titularitat a una llegenda com Laura Ester. El seu gran mirall.

Hotels que
 són autèntiques
 joies *Concèix l'Especialització Monument*

B^{HH}
 Gremi d'Hotels
 de Barcelona

La Casa
 dels **Barris**

espai línia

Girona, 52
 Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
 9:00h a 14:00h els divendres

No t'ho perdís

Foto: Oriol Darnés/ACN

Barthélémy Toguo

El Museu Picasso de Barcelona va inaugurar el passat 22 de setembre una exposició dedicada al reputat artista camerunès Barthélémy Toguo, que es podrà visitar fins al pròxim 26 de febrer. Es tracta de la primera vegada que aquest museu dedica un monogràfic tan extens a un artista contemporani viu. En la roda de premsa de presentació de la mostra, tal com recull l'ACN, Toguo va explicar que la seva relació amb Pablo Picasso va començar quan va voler crear una obra semblant al *Guernica* per retre homenatge a les víctimes del genocidi de Ruanda.

Famosos

Després de la golejada del Barça al Madrid amb un contundent 7-0, alguns periodistes van voler parlar amb la jugadora culer Ana Crnogorčević (Steffisburg, Suïssa, 1990), autora de dos gols. Se li van adreçar en castellà i, tot i que la suïssa comprèn i parla perfectament aquesta llengua, va assegurar que no entenia el que li deien, tot somrient. Ho va fer perquè està aprenent català i vol practicar-lo, però les crítiques de qui veuen la llengua catalana amb mals ulls no es van fer esperar, fins al punt que la jugadora hi va haver de respondre. Així, va fer un tuit explicant que parla romanx (una de les llengües de Suïssa), croat, alemany, francès, anglès i castellà, i que ara li agradaria "aprendre i entendre el català". "Tan dramàtic?", es va preguntar. Per sort, també va rebre una allau d'elogis.

La fitxa

QUI ÉS?

A N A C R N O G O R C E V I C

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les estrelles del Barça
S'hi va unir el 2019 i ha viscut el moment d'or de l'equip

QUÈ HA FET?

Defensar l'ús del català
Demanant als periodistes que li fessin les preguntes en català

A LES XARXES...

Allau d'elogis... i de crítiques
Hi ha qui ho ha entès i, com sempre, hi ha qui s'ha ofès

Llibres

Les altures
Sebastià Portell

Promesa fulgurant de l'art català de principis del segle XX i creador bandejat poc temps després per la burgesia que l'havia enaltit, el pintor, escultor i gravador Ismael Smith és una de les figures més queer, genuïnes i excepcionals del nostre patrimoni artístic. *Les altures* interpreta la seva trajectòria, de la Barcelona de 1886 a la Nova York de 1972.

Teatre

Viaatge d'hivern
Elfriede Jelinek

Magda Puyo dirigeix aquesta obra d'Elfriede Jelinek, Premi Nobel de Literatura, en què l'autora ens proposa un viatge per les seves experiències artístiques i íntimes: la sexualitat mediatitzada per internet, la perversió de l'opinió pública, el culte a la joventut o la presència del feixisme latent, entre altres. A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

La emperatriz
Rigoberta Bandini

Rigoberta Bandini (el nom artístic de Paula Ribó) ja és tot un fenomen. Després de publicar molts hits, d'actuar en grans festivals, de quedar-se a les portes d'Eurovisió i d'anunciar que es retirarà temporalment quan acabi la gira, només li faltava una cosa: estrenar el seu primer disc. *La emperatriz* inclou dotze cançons, de les quals quatre són inèdites.

Pelis i sèries

Los renglones torcidos de Dios
Oriol Paulo

En aquesta adaptació de la novel·la homònima de Torcuato Luca de Tena, l'Alice, una investigadora privada, ingressa a un psiquiàtric simulant una paranoia. El seu objectiu és trobar proves del cas que l'ocupa: la mort d'un intern en circumstàncies poc clares. Però la realitat que descobrirà superarà les seves expectatives i posarà en dubte el seu seny.

ESTILS DE VIDA

Trucs per conservar els aliments

Foto: Pexels

ALIMENTACIÓ

És habitual pensar que els aliments es conserven millor a la nevera, però no sempre és el millor mètode per allargar la seva vida, ni tan sols en les èpoques més caloroses. Com a norma general, cal continuar mantenint-los a la mateixa ubicació que els hem trobat a la botiga.

En el cas de les patates, el midó que contenen es converteix ràpidament en sucre a la nevera i les fa malbé abans, per la qual cosa el millor és deixar-les en un lloc fresc i sec. Les cebes, com les patates, desprenen etilè, una substància que espatlla tot el que té al voltant. Per tant, ajuntar aquests dos aliments duplica aquest efecte. El millor per emmagatzemar les cebes és ficar-les en bosses de reixeta o en caixes de fusta. Quant als alls, el fred fa que els surtin els brots, així que també els guardarem fora de la nevera. Si ja s'han pelat i cal conservar-los freds, els hem d'embolicar en paper absorbent i introduir en un tupper o en una bossa hermètica. També es poden submergir en oli dins d'un pot de vidre perquè durin més. Finalment, pel que fa a pebrots i tomàquets, és millor evitar la nevera perquè els fa perdre olor i gust.

Eva Remolina, AMIC

Les claus

PATATES

En un lloc fresc i sec perquè el midó que contenen es converteix ràpidament en sucre a la nevera i les fa malbé abans

CEBES

En bosses de reixeta o caixes de fusta perquè desprenen etilè, una substància que espatlla tot el que hi ha al seu voltant

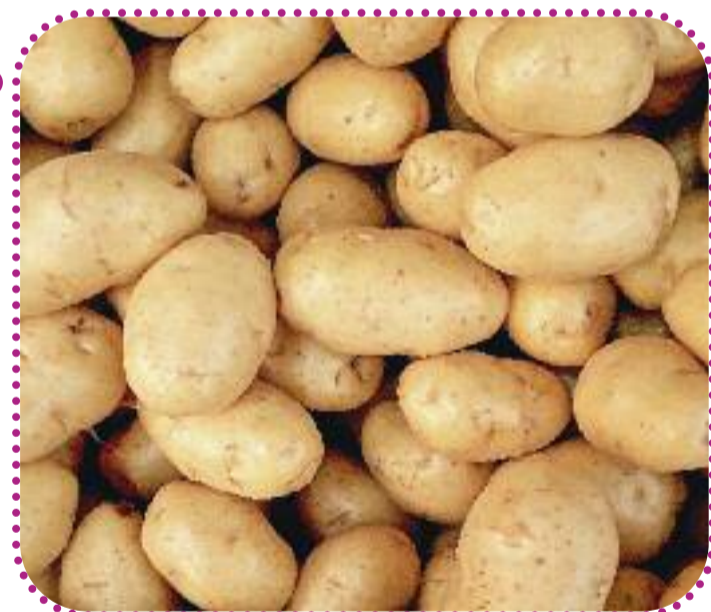
ALLS

Fora de la nevera excepte si ja s'han pelat, que aniran a dins embolicats en paper absorbent i ficats en un 'tupper' o bossa hermètica

PEBROTS I TOMÀQUETS

Millor fora de la nevera perquè aquesta els fa perdre tant l'olor com el gust

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

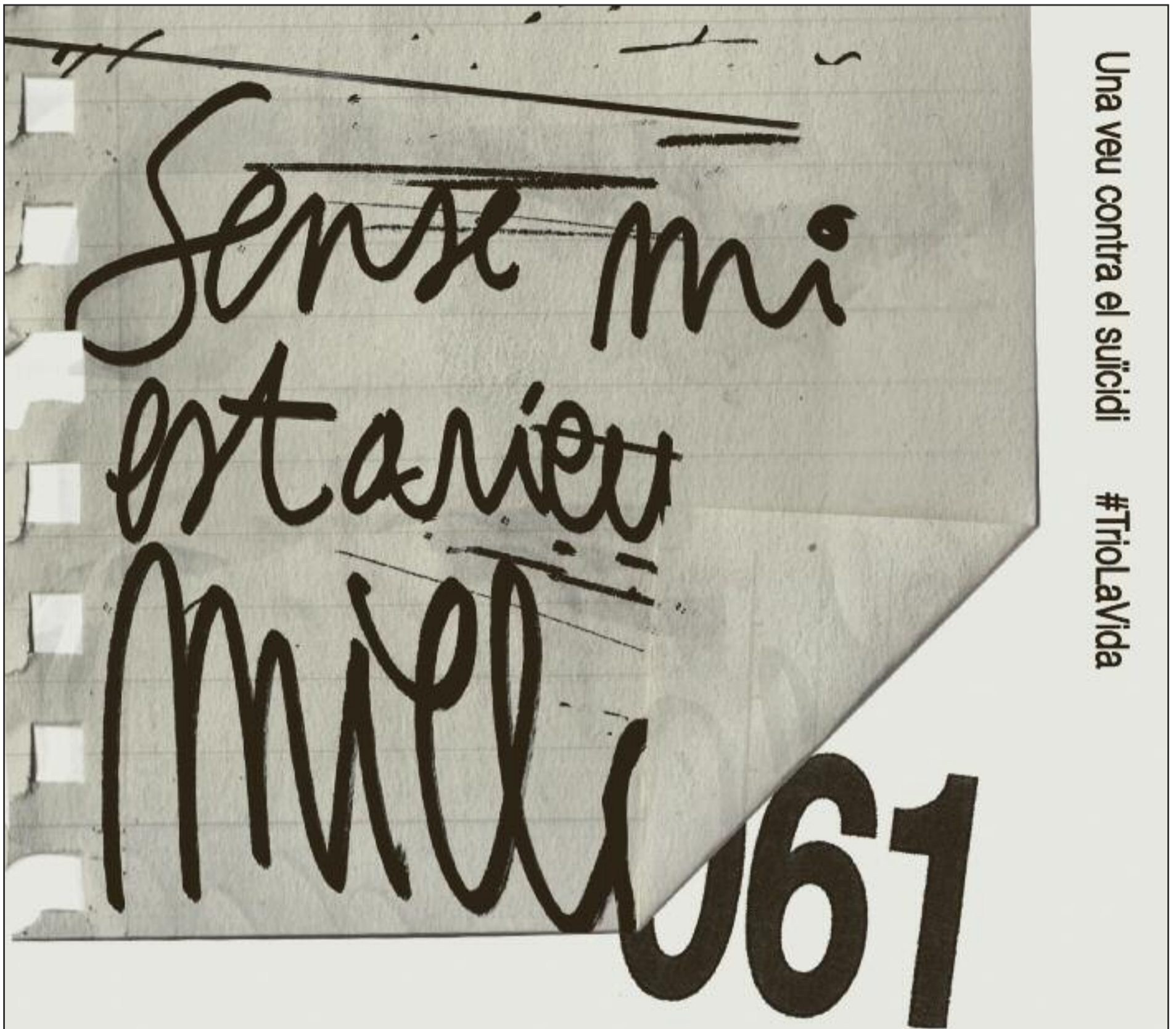
De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Una veu contra el suïcidi

#TriolAVida

EL SUÏCIDI S'EVITA PARLANT-NE.

Si tens pensaments suïcides o coneixes algú en situació de risc, truca al 061 i parla amb un professional sanitari.

061 / Salut
Respon

Fem-ho / BÉ
TOT POSSIBLE

 Generalitat
de Catalunya